

[Hjortlund Christensen]

nødvendigt med al den overflødige lovgivning. Det er efterhånden sådan, at arbejdspladser, arbejds-givere og arbejdere efterhånden betragtes som en gruppe her i befolkningen, der slet ikke kan styre deres egne sager selv. Selv om dette forslag ikke har sigtet absolut i den retning, må det i alt fald give anledning til at se på årsag og virkning. Det skal selvfølgelig ikke skorte på retsforbundets hjælp til at befordre de tanker, som det radikale venstre her har gjort sig, ved en positiv behandling.

Niels Helveg Petersén (RV):

Flere talere har været inde på nogle af de store strukturproblemer, der findes for den offentlige administration. Spørgsmål om graden af decentralisering på de enkelte områder, spørgsmål om folketingets arbejdsformer, om lovgivningens indhold, om dens karakter af bemyndigelseslovgivning, om detaljeringsgraden i lovgivningen, budgetproblemer osv., alt sammen ting, som jeg vil betegne under ét som strukturproblemerne i den offentlige sektor, som der er al mulig god grund til at beskæftige sig indgående med. Det er ikke det, som er hensigten med dette forslag, som erkendt har et noget mere snævert og begrænset sigte, men af den grund langt fra noget overflødigt sigte.

Jeg skal da gerne til indledning sige, at det kan godt være, det havde været bedre at kalde forslaget forslag om bekæmpelse af uhenigtsmæssig administration. Når vi valgte betegnelsen dobbeltadministration, var det, fordi det lovforslag, som vi henviser til, og som blev fremsat i 1974, udtrykkelig hed: forslag om bekæmpelse af dobbeltadministration m.m., hvis jeg husker ret.

Ministeren har efter min mening ret i, at i den tid, der er gået, siden man gennemførte denne særlige razzia mod dobbeltadministration m.m., har det knebet med interessen både fra offentligheden, fra de offentligt ansatte selv, fra den kommunale administration og også fra statsadministrationen. Og da nu det, der skete i 1974, efter ministerens opfattelse også var en succes, er der god anledning til at spørge: var det så ikke på tide at gøre endnu et forsøg og indsamle et meget righoldigt materiale til belysning af administrative problemer, som generer og hæmmer administrationen i det daglige? Det er sigtet

med forslaget, at man skulle følge succesen op og engagere de offentligt ansatte i stat og kommuner i en virkelig indsats, for at de kan få indflydelse på at tilrettelægge deres eget arbejde mere hensigtsmæssigt.

Netop til 1. april træder nye kommunale råd i funktion, og jeg synes, det ville være en passende gave til de nye kommunale råd at inddrage dem fra starten meget aktivt i et arbejde for at komme længere med bekæmpelsen af generende arbejds-gange og irrationel og uhenigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet.

En forudsætning for, at et sådant arbejde virkelig kan blive en succes, er, at det følges meget stærkt op fra regeringens side, at det ikke kun bliver en venlig imødekommenhed over for en idé, men at man fra regeringens side virkelig vil gøre dette til en sag, man vil presse på med over for den statslige og den kommunale administration.

Jeg takker meget for ministerens venlige bemærkninger. Jeg forstår ministerens principielle tilslutning til forslaget sådan, at den også omfatter, at dette arbejde med at lave en ny runde til afskaffelse af uhenigtsmæssig administration skal sættes i værk nu, således at der som foreslået i forslaget kan komme lovgivning frem i næste folketingssamling, hvor man samler en række forhold sammen og under ét forsøger at nå mere hensigtsmæssige resultater. Med den forståelse af ministerens indlæg kan jeg sige, at jeg er helt og fuldt tilfreds med regeringens reaktion på forslaget, og jeg håber, det så vil være muligt at gennemdrøfte meget hurtigt i udvalget, hvorledes det skal lægges til rette, således at vi også kan sikre et lovgivningsinitiativ i den kommende samling.

Til hr. Maisted vil jeg sige, at jeg har ikke nogen tro på, at de mange enkelte sager og problemer, som vil dukke op under et sådant arbejde, er noget, man skal overlade til private rationaliseringsbureauer. Det har været forsøgt i den offentlige administration og forsøges vel stadig på enkelte områder, men det, der er hensigten med dette forslag, er netop at engagere det offentlige personale selv i så vid udstrækning som overhovedet muligt, fordi det er dem, der i det daglige har skoen på, de ved, hvor den trykker, og de har selvfølgelig også en naturlig interesse i, at det, de beskæftiger sig med i det daglige, tilrettelægges så hensigtsmæssigt som muligt.